Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 32 8 AUG. 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

LAATST kwam ik Peter tegen. Ik had hem in een hele tijd niet gezien — de laatste keer was op zijn verjaardag, in april. Hij had toen een prachtig aquarium met goudvissen van zijn ouders gekregen.

„Ha, Peter!" zei ik.

„Ha, Oom Donald!" zei Peter.

„Hoe is het met je vissen, Peter?" Peter kreeg een kleur als vuur en zweeg.

„Zijn ze al dikker geworden, of mogen goudvissen niet zo hard groeien?"

„Ze . . . ze zijn er niet meer . . ." fluisterde Peter. „Ik . . . eh . . . ik heb ze weleens vergeten te voeren, ziet u, enne . . ."

„. . . En toen zijn ze doodgegaan!" vulde ik aan. „Tja, Peter, je begint weleens wat, maar je vergeet vaak dat je dat moet volbrengen ook. Zo gaat het met heel veel meisjes en jongens. Ze willen graag een dier hebben, een hond of een poes of goudvissen, zoals jij, maar ze vergeten dat ze dan ook voor dat dier moeten zorgen, eten klaarmaken, met de hond uitgaan en hem borstelen, de kattebak van de poes schoonmaken en het water van de vissen verversen. Dat hoort er net zo goed bij, jongen!"

Peter knikte ernstig.

„U heeft gelijk, Oom Donald," zei hij. „Ik ga opnieuw beginnen. Ik ga sparen voor een nieuwe vis, en als ik hem gekocht heb, zal ik u laten zien hoe dik hij is. En dan moet u iedere maand komen kijken of hij al gegroeid is!"

Ik lachte.

„Dat zal ik doen," beloofde ik. „Doe goed je best, Peter, en je zult eens zien, hoe dankbaar werk het is, goed voor je dieren te zorgen!"

OOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

RENNIE v. d. BERG, Oestel. De staart van die hond is al weer aangegroeid, hoor! Ik hoop dat je over gaat naar de vijfde klas. Je moet maar goed je best doen, dan kom je er vast wel!

JAPIE KAT, Slagharen. Het lijkt me enig om er een van een tweeling te zijn, Japie! Als je jarig bent, is er dubbel feest. Doe de groeten maar aan Harm en vraag of hij me ook eens schrijft.

JENNIE v. d. BOVENKAMP, Rensewoude. Ik denk dat die neus uit het raadseltje een wijsneus is! Zijn er bij die nieuwe buren ook kinderen met wie je kunt spelen? Dag, Jennie!

TON PASMAN, Utrecht. Op driehonderd blaadjes kun je heel wat brieven schrijven! Of gebruik je ze ook om op te tekenen? Dat zou ik wel doen! Hoe oud is je broer Henk geworden?

FIENEKE COUZIJN, Arnhem. Als je regelmatig naar de tandarts gaat, vallen de bezoekjes echt wel mee, hè, Fieneke? Ik moet je de groeten doen van Kwik, Kwek en Kwak. Ik hoop dat je op die nieuwe school al weer vriendinnetjes hebt.

Ik vind het altijd erg fijn als jullie me schrijven, maar vergeet dan niet op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres te zetten en in de linker bovenhoek: **Oom Donalds Brievenhus.** Het adres is: Postbus 792, Amsterdam. Dag, tot schrijfs!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Wilma Hendriks is 9 jaar en is al een hele tijd ziek. Zij verzamelt suikerzakjes en wil ze ook wel ruilen. Haar adres is: Ganzestraat 18, Hapert (N.-B.).

Hendri v. Holst is 9 jaar en hij is al twee jaar ziek. Sturen jullie hem eens een dierenkaart? Daar houdt hij erg van. Zijn adres is: H. v. Boelenoord, Pav. „Fazant", Assen.

Johan v. Dijk is 13 jaar en is al een hele poos ziek. Wie schrijft hem eens een kaart of een brief? Zijn adres is: Diaconessenhuis, Kamer 4 Breda.

Hein Erdbrink, Voorhurg en Betsie Dam, Haogwoud, hedanken alle vriendjes en vriendinnetjes van wie ze post hebhen gekregen, heel hartelijk.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 32

Van links naar rechts invulien. In elk driehoekje van de piramide komt één letter te staan.

1. medeklinker,
2. deel van een boom,
3. muziekinstrument met pijpen,
4. militair.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de rode driehoekjes van boven naar beneden de naam van een beroep dat met scheepvaart te maken heeft. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 13 augustus aanstaande aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam.

Vermeld duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 32".

Veel succes!

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

* * * * * * * * * * * * *

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 25 zijn:

1e prijs: horloge: Addy v. d. Wal, v. Adrichemweg 529, Flat „Gelderlandt", **Rotterdam-8.**

2e prijs: bouwdoos: H. Seinen, Bleghoogstendijk 6, **Holl. Veld.**

3e prijs: badmintonspel: W. en W. Lap, **Nijheets;** A. de Regt, **Kats, Zld.;** C. de Wolf, **Amersfoort;** S. Huizing, **Grave;** W. Voerman, **Den Haag;** R. Gerritsen, **Westerbalte;** G. Vorselman, **Amsterdam-C.;** M. Berdo, **Willrijk-Antwerpen;** T. Visscher, **Lisse;** H. Slot, **Urk.**

Bal: M. de Boer, **Terwinselen;** J. v. Nieuwenhuyzen, **Walfaartsdijk;** T. Bachane, **Rhenen;** D. Ouwehand, **Katwijk a. Zee;** E. Satter, **Varsseveld;** J. Uhl, **Groningen;** Y. t. Broek, **Nijkerk;** J. Spigt, **De Koog;** E. v. d. Veerdonk, **Breda;** P. Bijker, **Bovenknijpe;** T. de Goede, **Schiedam;** H. v. d. Velden, **Liempde;** J. Kraus, **Oldehroek;** T. Brinksma, **Schraard;** N. Duinkerken, **Haarlem;** M. Kootstra, **Spijkenisse;** D. Vergunst, **Gauda;** J. Bel, **Heukelum;** V. Boenk, **Delden;** F. v. d. Schoor, **Wessem.**

De oplossing van prijsvraag nr. 30 luidde: **OPLOSSING.**

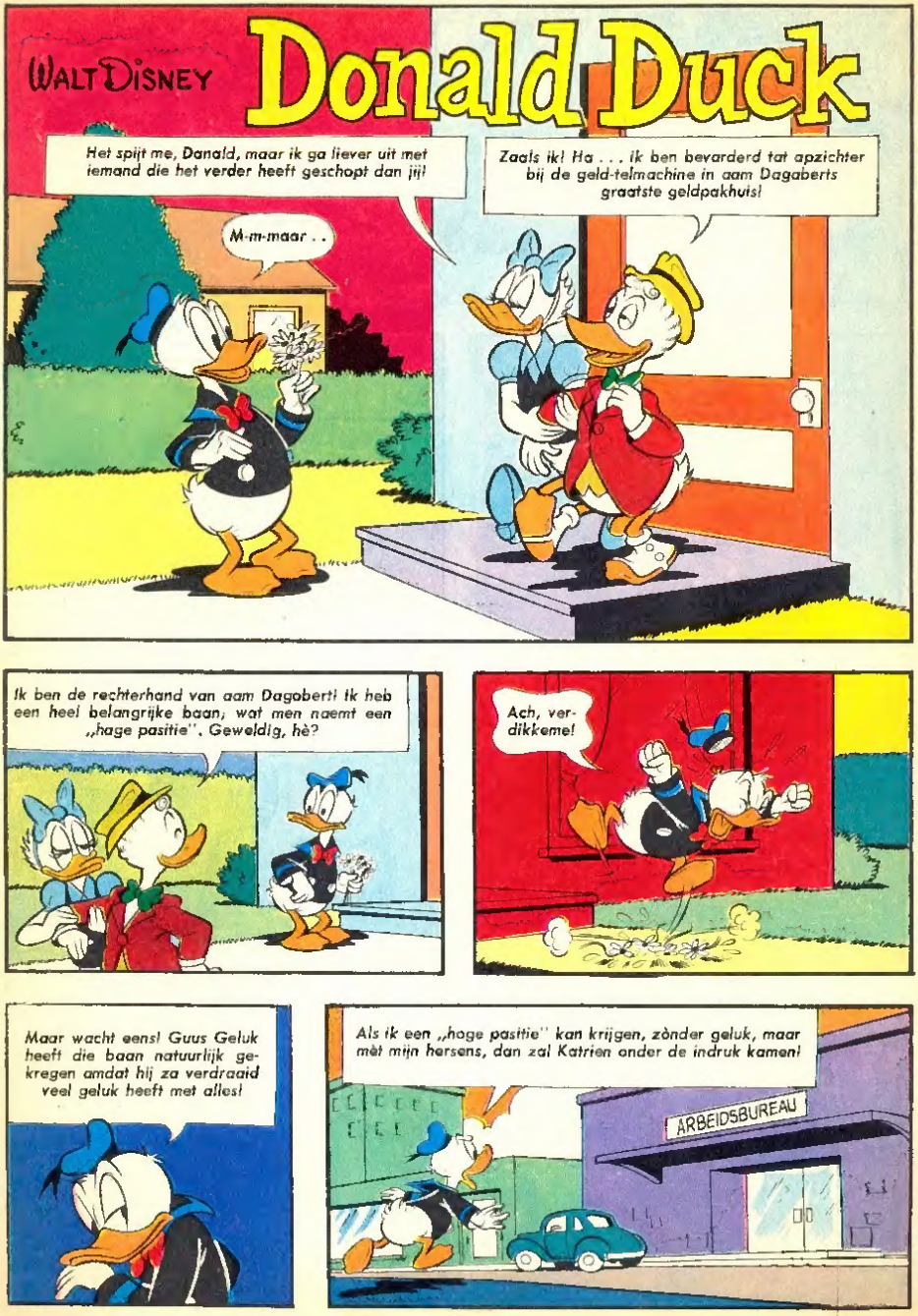
WALT DISNEY
Donald Duck
Het spijt me, Donald, maar ik ga liever uit met iemand die het verder heeft geschopt dan jij!
M-m-maar . .
Zaals ik! Ha . . . ik ben bevorderd tot opzichter bij de geld-telmachine in oom Dagoberts graatste geldpakhuis!
Ik ben de rechterhand van oom Dagobert! Ik heb een heel belangrijke baan, wat men noemt een „hoge positie". Geweldig, hè?
Ach, verdikkeme!
Maar wacht eens! Guus Geluk heeft die baan natuurlijk gekregen omdat hij zo verdraaid veel geluk heeft met alles!
Als ik een „hoge positie" kan krijgen, zonder geluk, maar mèt mijn hersens, dan zal Katrien onder de indruk komen!
ARBEIDSBUREAU

Vult u deze vragenlijst maar in en stop hem in gleuf „A" van de elektronische beroepen-aanwijzer. Alstublieft!
Oei, wat een duur apparaat is dat, zeg!
ELEKTRONISCHE BEROEPEN WIJZEKER
GLEUF A
DIREKTEUR
ONDERDIREKTEUR
CHEF
WERKER MET DIPLOMA
WERKER ZONDER DIPLOMA
HANDIGE HULP
ONHANDIGE HULP

Hm, nagal eenvaudig . . . Alleen maar vragen over mijzelf . . . hae en wie ik ben, waar ik van houd en waar ik niet van haud!

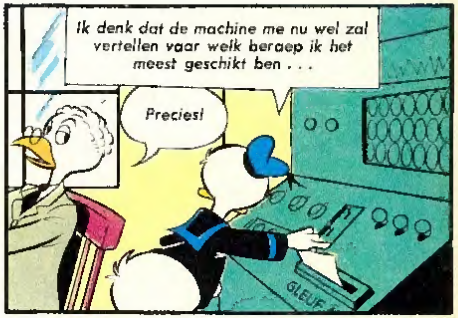
Ik denk dat de machine me nu wel zal vertellen vaar welk beraep ik het meest geschikt ben . . .
Precies!
GLEUF

DING!
Eh . . . de zaemer ging wel aver, maar ik zie hier niets ap de aanwijzer staan!
WERKER MET DIPLOMA
WERKER ZONDER DIPLO

(Zucht!) U bent een van die uitzanderlijke gevallen . . .
CHEF
WERKER MET DIPLOMA
WERKER ZONDER DIPLOMA
HANDIGE HULP

Ik heb het juiste baantje vaar u gevonden . . .
Bah! Ik zau die machine ap z'n gezicht slaan als-ie een gezicht had!
HALVE NIKSNUT
VOLSLAGEN NIKSNUT

Ik geloof vast dat u het erg prettig zult vinden in 't Ruimte-vaartanderzoekcentrum te werken!
In ieder geval klinkt het goed te kunnen zeggen dat ik daar werk!

En op den duur krijg ik in dit bedrijf misschien toch wel een kans mij op te werken tot een „hoge positie".
RUIMTEVAART ONDERZOEK CENTRUM

Eh . . . u krijgt een belangrijke rol toegewezen in onze proefvlucht met een raket naar Mars!
Dit klinkt toch niet erg niksnutterig!
APEN VERBLIJF

U hoeft alleen maar met de chimpansees te spelen, zodat ze zich niet vervelen zolang ze op hun volgende ruimtereis moeten wachten!
ZEG HÉ!

(Zucht!) Een „lagere positie" dan speelmakker voor apen bestaat er vast niet!

Uren later . . .
Goed werk, meneer Duck! Als u de apen nu dit dronkje nog even geeft, kunt u wel naar huis gaan!
Geef op!

Poeh! Ik zal wel wijzer zijn! Als er één verdiend heeft wat te drinken, ben ik het wel!

SLOK!

Tjonge! Ik ben zo moe dat ik zelfs water vreemd vind smaken!

Misschien heb ik wel wat frisse lucht nodig!

Aha! Een ritje op de achtbaan, daar zal ik van opkikkeren!

Intussen . . . terug in het laboratorium . .
Ja! Meneer Duck heeft het hun gegeven!
Weet je zeker dat ze dat anti-zwaartekracht mengsel hebben opgedronken?

Het zal mij benieuwen hoe ze zich gedragen met dat gevoel van gewichtloosheid!
Ik HOOP dat die Duck het hun heeft gegeven!

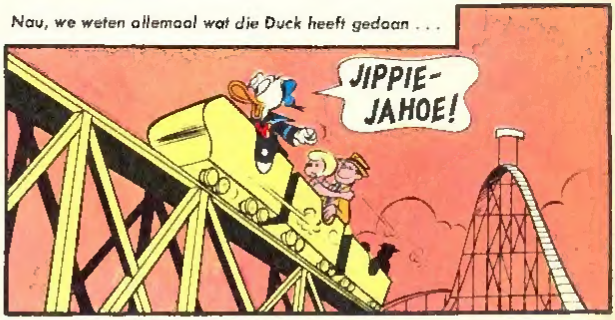
Nou, we weten allemaal wat die Duck heeft gedaan . . .
JIPPIE-JAHOE!

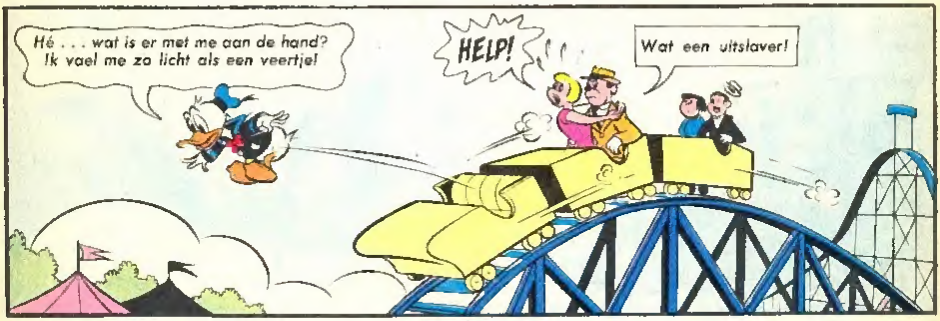
Hé . . . wat is er met me aan de hand? Ik voel me zo licht als een veertje!
HELP!
Wat een uitslaver!

Joehoe! Katrien! Ik heb een „hoge positie"!
Grutjes!

Hé! Hoe zou het kamen dat ik vlieg? Ik kan niet stoppen . . . Straks kom ik nog op de maan terecht, of nog verder!

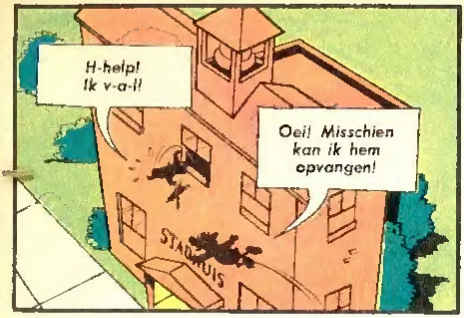
H-help! Ik v-a-l!
Oei! Misschien kan ik hem opvangen!
STADHUIS

(Pfff!) Dank u wel!
U kunt beter even wachten met bedanken tot u weet wat er verder nog gaat gebeuren!
STADHUIS

Ik moet ú bedanken, meneer . . . u werkt mijn opwaartse beweging tegen!
Op deze manier landen we tenminste veilig!

En za . . .
Ik leunde uit mijn raam om naar de klak van het stadhuis te kijken en toen verloor ik mijn evenwicht . . .
Duck moet dat anti-zwaarte-kracht mengsel gedronken hebben!
Toch is-ie een held!

Zodra u weer gewoan kunt staan, zou u dan een hage positie op het stadhuis willen hebben?
Nou, dal-graag!

Kort daarna . . .
Hier ben ik werkelijk een hoaggeplaatst persoon. Ik ben hier zelfs nog hager geplaatst dan de burgemeester zelf!
(Grinnikt) Jajaja, daar zit wat in!
Je bent geweldig!
STADHUIS

Maar het heeft geen zin om haar te vertellen wat nu precies mijn werk is . . .
Helemaal naar boven, graag!

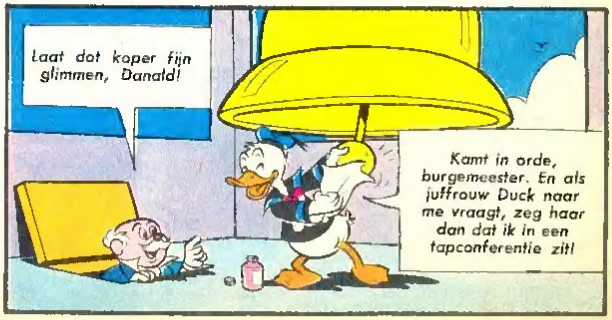
Laat dat koper fijn glimmen, Donald!
Komt in orde, burgemeester. En als juffrouw Duck naar me vraagt, zeg haar dan dat ik in een tapconferentie zit!

WALT DISNEY
Mickey Mouse
Hier ben ik dan, Goofy! Waarom heb je me laten roepen?
Er is een kans dat ik de hele rataplan kan verkopen, Mickey, maar ik heb jouw hulp erbij nodig!
GOOFY'S AUTO-KERKHOF, AUTOWRAKKEN ONDERDELEN, ZOEK MAAR UIT!
KLIK!
GESLOTEN TOT NADER ORDER
Hulp?
Ja, bij mijn nieuwe onderneming! Een woningbouwplan voor het zee-aquarium!
Je maakt zeker 'n grapje?
Niks hoor! Deze wagen vol oud roest ga ik voor dat doel uitlenen!
Oude auto-onderdelen! Nou begrijp ik er helemaal niets meer van! Wat heeft dit toch allemaal te betekenen, Goofy?
Het klinkt nogal duister, hè? Nou, dat is het ook! Hihi! De directeur van het aquarium zal alle bijzonderheden wel uitleggen! Laten we gaan!

Even later . . .
Dit is een ernstige zaak, Mickey! Het gaat hier om onze grootste attractie: de rondvaartboten met glazen bodem!
Ja . . . daar heb ik van gehoord. Hoe komt 't dat ze niet uitvaren?

De boten liggen stil omdat het aantal tropische vissen in ons aquarium steeds minder wordt!

Je kunt het geloven of niet, maar er heerst daar woningnood! De vissen kunnen nergens een anderkomen vinden, begrijp je?
Lieve help!

Onze deskundigen zijn van mening dat sommige van onze zeldzame exemplaren dringend behuizing nodig hebben!
PLAAT A

En als ze geen geschikt anderdak kunnen vinden, nemen ze de vinnen en zwemmen weg. . . naar zee!

En u gelooft dat Gaafy's oude autaonderdelen het probleem kunnen oplossen?
Ik kan 't in ieder geval proberen!

Als het helpt, kaap ik de hele zwik op!
Jippie! Dat kan een maai zaakje worden!

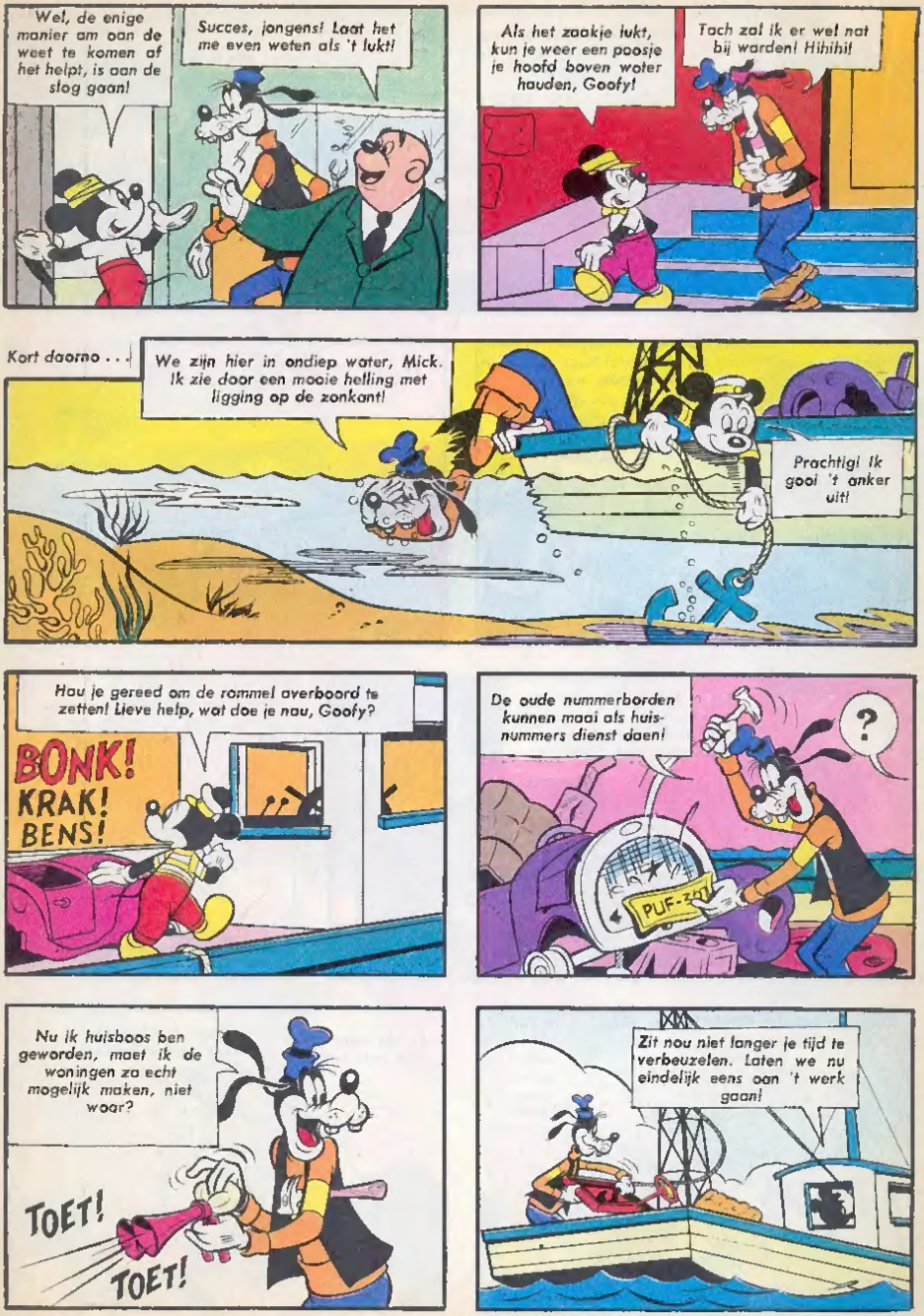
Wel, de enige manier om aan de weet te komen of het helpt, is aan de slag gaan!
Succes, jongens! Laat het me even weten als 't lukt!
Als het zaakje lukt, kun je weer een poosje je hoofd boven water houden, Goofy!
Toch zal ik er wel nat bij worden! Hihihi!
Kort daarna . . .
We zijn hier in ondiep water, Mick. Ik zie door een mooie helling met ligging op de zonkant!
Prachtig! Ik gooi 't anker uit!
Hou je gereed om de rommel overboord te zetten! Lieve help, wat doe je nou, Goofy?
BONK!
KRAK!
BENS!
De oude nummerborden kunnen maai als huisnummers dienst doen!
?
PUF-ZUT
Nu ik huisboos ben geworden, moet ik de woningen zo echt mogelijk maken, niet waar?
TOET!
TOET!
Zit nou niet langer je tijd te verbeuzelen. Laten we nu eindelijk eens aan 't werk gaan!

Het duurt niet lang, of
Dat is het wel zowat Goofy!
PLENS!
Klaar om bewoond te worden!
Kijk! Onze eerste klant komt met de nieuwe huizen kennismaken!
PUF-361
WELKOM IN MODDERBANK
GEZINS WONINGEN
3 EN 4 SLAAPKAMERS
ZAND TERRAS
STROMEND WATER
OK-353
Daar komen de andere. Hele families van zes vissen en nog meer!
Zes en nog meer? Daar komt een hele school voorbij!
School? Goeie grutjes! Dat is belangrijk!
?
Dat ik daar niet aan gedacht heb! Wat dom!
PLONS!
Moet er nog meer spul overboord?
Ik moet er toch voor zorgen dat er in onze nieuwe woonwijk ook een school is? Hihihi!

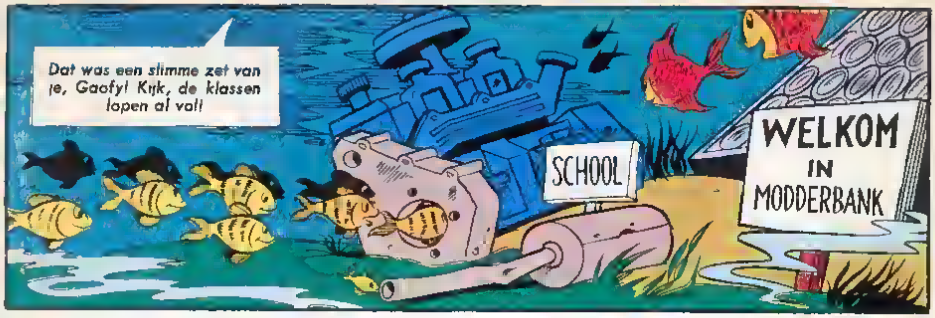
Dat was een slimme zet van je, Gaofy! Kijk, de klassen lopen al vol!
SCHOOL
WELKOM IN MODDERBANK

Iedere flat is bewoond Het is een reuze succes!
Ik zal bericht over de radio zenden aan de professor!

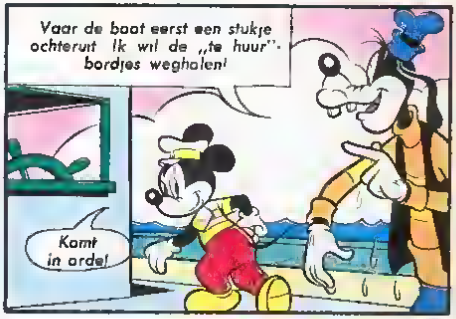
Vaar de boot eerst een stukje achteruit Ik wil de „te huur"-bordjes weghalen!
Komt in orde!

Intussen verschijnt er beneden nog een toekomstige huurder
? ? ? ?

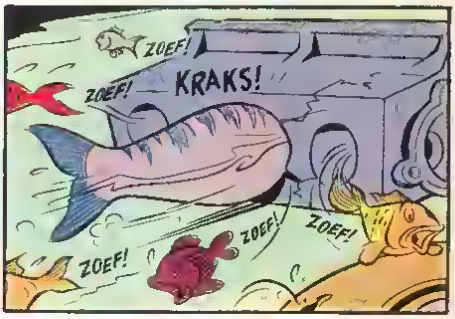
ZOEF!
ZOEF!
KRAKS!
ZOEF!
ZOEF!
ZOEF!

Zo is het ver genoeg, Mickey! Hé, wat is er nu weer gebeurd?

Waar zitten ze allemaal? (Blub!)

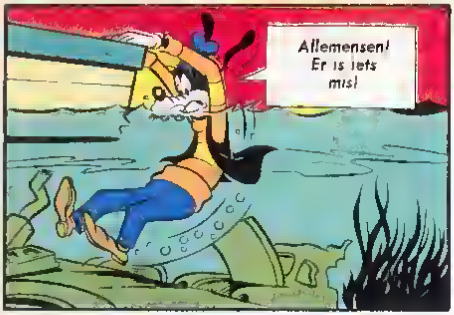
Allemensen! Er is iets mis!

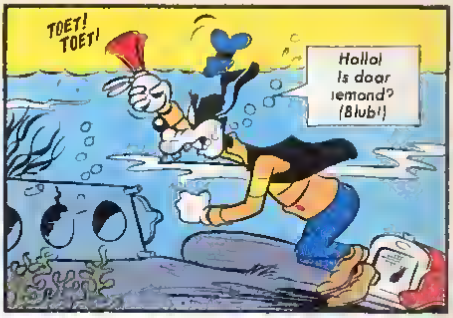
TOET! TOET!
Hallo! Is daar iemand? (Blub!)

Aha! Zitten jullie dáár? (Blub!) Ik ben de huisbaas! Is alles in orde? Bevalt het huis?

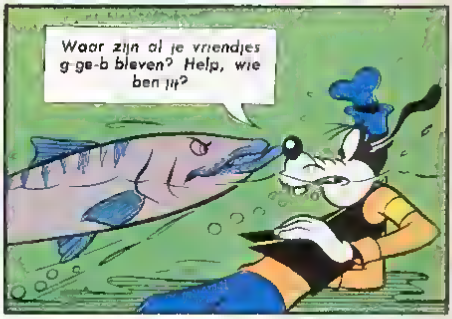
Waar zijn al je vriendjes g-ge-b-bleven? Help, wie ben jij?

Dat is prachtig, Mickey! Ik kom er meteen aan!
Fijn, professor! Komt u een beetje vlug?

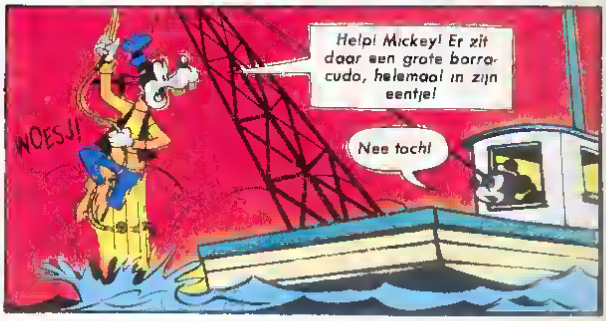
Help! Mickey! Er zit daar een grote barracuda, helemaal in zijn eentje!
WOESJ!
Nee toch!

Hij heeft vast alle bewoners teruggejaagd, de zee in!
Brrr! Wat ziet die er gevaarlijk uit! Ik doe het zeil erover! Ik wil die engerd niet langer zien!

De moeilijkheid is, hoe raken we hem weer kwijt?
Oh! De professor is in aantocht! We moeten snel optreden, anders mislukt alles!

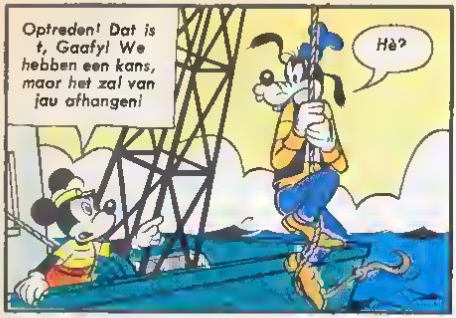
Optreden! Dat is t, Gaafy! We hebben een kans, maar het zal van jau afhangen!
Hè?

Het kàn lukken, als je maar op mij vertrauwt!
'Tuurlijk, Mickey, dat dae ik tach altijd!

Wat maet ik daen?
Je hoeft je alleen maar stevig vast te hauden!

Waarom laat je me za op en neer spartelen?
Dat hoart bij je optreden, jangen!
PLONS!

Zie je?
Oei! Ik snap het all Ik speel vaar aas!
KLEK!

Je daet 't geweldig! Nau gaan we wat verderap, tot vaarbij de branding Hau je vast!
En dan?

Ik wil die barracuda net zaveel acrobatische toeren laten daen tat-ie er schoon genaeg van heeft en weg blijft!
Stap de baat!
PLONS!
Wat zijn die twee nau aan het daen? Verstappertje spelen met de vissen?

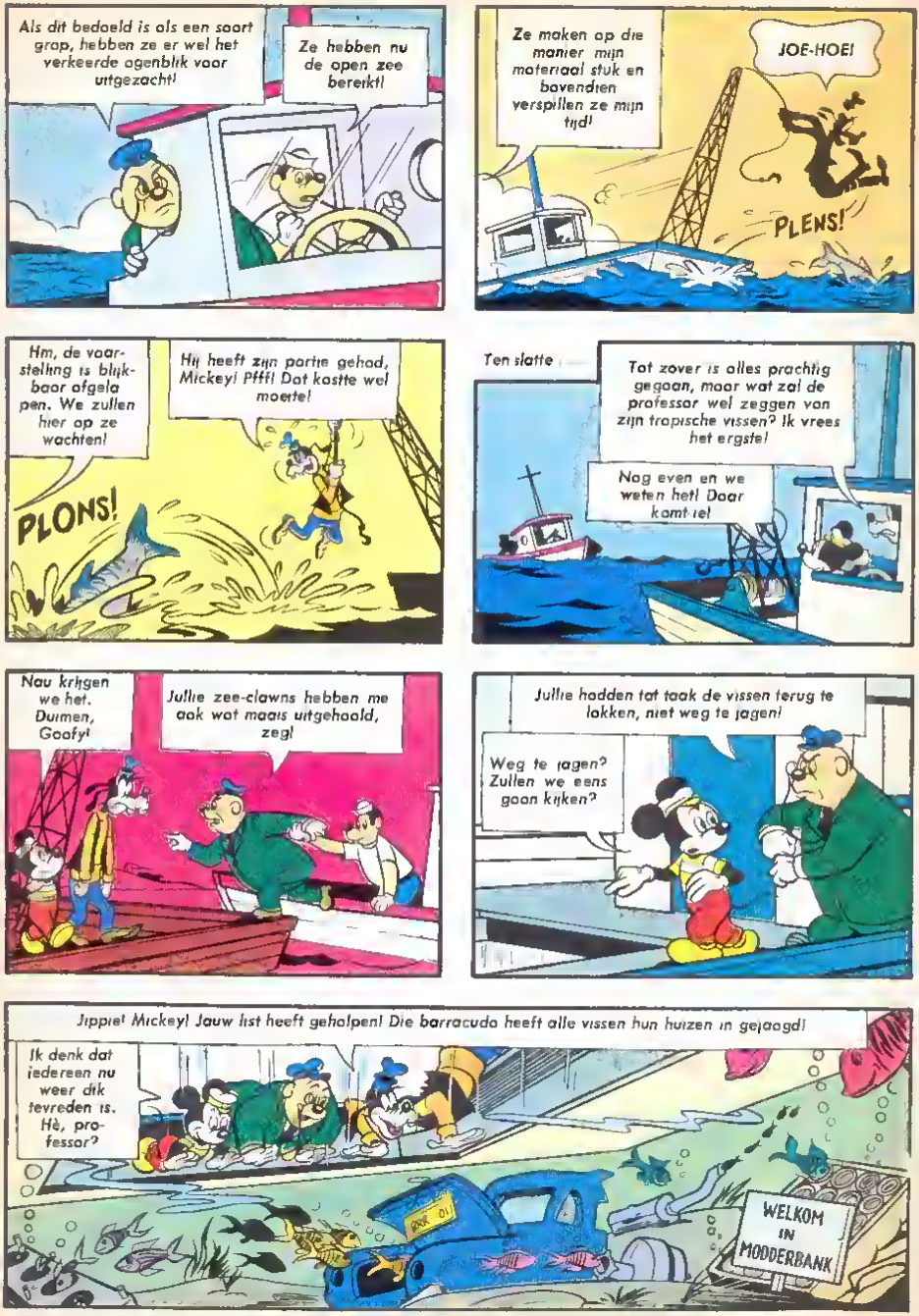
Als dit bedoeld is als een soort grap, hebben ze er wel het verkeerde agenblik voor uitgezacht!
Ze hebben nu de open zee bereikt!
Ze maken op die manier mijn materiaal stuk en bovendien verspillen ze mijn tijd!
JOE-HOE!
PLENS!
Hm, de voorstelling is blijkbaar afgelopen. We zullen hier op ze wachten!
Hij heeft zijn portie gehad, Mickey! Pfff! Dat kostte wel moeite!
PLONS!
Ten slotte
Tot zover is alles prachtig gegaan, maar wat zal de professor wel zeggen van zijn tropische vissen? Ik vrees het ergste!
Nog even en we weten het! Daar komt ie!
Nou krijgen we het. Duimen, Goofy!
Jullie zee-clowns hebben me ook wat maais uitgehaald, zeg!
Jullie hadden tot taak de vissen terug te lokken, niet weg te jagen!
Weg te jagen? Zullen we eens gaan kijken?
Jippie! Mickey! Jouw list heeft geholpen! Die barracuda heeft alle vissen hun huizen in gejaagd!
Ik denk dat iedereen nu weer dik tevreden is. Hè, professor?
WELKOM IN MODDERBANK

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

door WIM MEULDIJK

Pipo heeft besloten een aangespoelde ijsprins uit het poolgebied terug te brengen naar zijn land. Een geweldige reis gaat beginnen en ze hebben meteen al veel last van de parelduiven Snuf en Snuitje, die afgeluisterd hebben dat prins Broesnof een grote beloning uitlooft voor degene die hem veilig terugbrengt. Pipo heeft de ijsprins in een ijskast gestopt om hem lekker koel te houden, maar Snuf en Snuitje maken kortsluiting en nemen de prins weer mee in hun auto.

6. WISSELENDE KANSEN

EEN week geleden is het nu, dat de auto van Snuf en Snuitje en de woonwagen van Pipo de grens van het land Sopzonië overgingen. Het regent nog steeds! De mensen in Sopzonie schudden daar hun hoofden niet meer over, ze zijn eraan gewend. Tussen de buien door is het in hun land meestal ook niet droog en overal waar je komt is het nat en dampig. Zelfs in de huizen en in de grote villa's waarin de fabrikanten wonen van regenjassen en waterlaarzen. De rijkste man van dit land is echter de directeur van de paraplufabriek, hij is ook de blijste man en zit iedere dag handenwrijvend naar het geplens te kijken. Alle Sopzoniers moeten iedere maand een nieuwe paraplu kopen uit zijn fabriek, zo hard verslijten die dingen door het dagelijkse regen-gestriem! Zijn huis is goed warm en droog, want de kachel wordt gestookt met oude paraplustokken, wel duizend per dag! Op een dag ziet hij een oude auto voorbijkomen met twee gestreepte mannen voorin en een soort Noorman op de achterbank. De directeur geeft een gil! Niet van verbazing om dat rare stel! „Ze hebben geen paraplu's!" stamelt hij. „Een afschuwelijk verzuim! Geen inwoner van mijn land begeeft zich op straat zonder een mijner prima krimpvrije regenschermen! Daar moet een stokje voor gestoken worden! Een stokje met een paraplu eraan! Het zijn natuurlijk onwetende vreemdelingen die ons heerlijke plens-klimaat niet kennen! Ik zal ze helpen!" De directeur pakt zijn eigen paraplu van goudzijde uit de zilveren paraplubak, neemt drie gewone paraplu's uit de voorraadkast en rent naar buiten. De auto van Snuf en Snuitje is er nog, want ze zijn weer eens een keer met hun wielen naast de weg gekomen en vastgeraakt

illustratie van JAN WESSELING

in de modder „Eentwee-hup!" roept Snuf, d-daar gaat-ie weer! Hopla, hij staat weer goed, Snuitje, kleine muis! Zonder mijn sp-spierkracht kwamen we mooi geen metertje verder, jongen! Dag, dikke meneer, zoek je wat? Wat een vies weer, hè, plenst maar door!" „Het is heerlijk weer!" zegt de directeur, „frisjes en helder! Ik verdien er goed aan! Water als geld, geld als water! U bent natuurlijk vreemdelingen, want u bent buiten zonder ons nationale gereedschap de paraplu! U krijgt er alle drie een cadeau, ook die lijzige heer achterin Geen dank, wees welkom vreemdelingen! Goedendag!"

De directeur gaat zijn huis weer in en ziet achter zijn raam hoe Snuf en Snuitja eerst een tijdje verwonderd naar hun nieuwe paraplu's staan te kijken, maar dan die voorwerpen opsteken en weer doorrijden met hun oude auto „Ziezo," mompelt de directeur, „dat is geregeld! Ze hoeven niet te betalen, want het zou een slechte reclame zijn als alle mensen in Sopzonië hun voorbaeld gingen volgen en voortaan zonder paraplu door het leven gingen! Dan kon ik wel opdoeken met m'n fabriek, stel je voor! Zo iets moet geen gewoonte worden! Wat zou die regen nog voor nut hebben als ik er niet rijk door werd! Puh!"

De directeur gaat weer tevreden in zijn stoel voor het raam naar de regen zitten kijken en hij knikt telkens goedkeurend als hij een Sopzoniër met een paraplu op voorbij ziet sjokken! Maar plotseling valt hij bijna uit zijn stoel! Er is een woonwagen de weg af gekomen en voorop zit een man met een rode wipneus, met een bolhoed, maar zonder paraplu! Op het achterbalkon van die wagen staat een mevrouw en haar kind en ook die twee hebben géén paraplu bij zich, de regen spet gewoon op hun hoofden!

„Paniek!" roept de directeur, terwijl hij weer de gang inrent „Alarm! Weer een stel vreemdelingen die het slechte voorbeeld komen gaven daar moet op gelet worden! Ik zal voortaan zorgen dat iedereen bij de grens verplicht wordt om een van mijn prima paraplu's te kopen!" Weer stuift de directeur naar buiten, Pipo brengt de ezel tot stilstand en neemt zijn druipende hoedje af „Dag meneer de bolle" zegt hij beleefd „Hebt u bij geval hier daarnet een auto zien passeren? Een met twee pareldieven voorin en een ijsprins achterin?"

„Jaja," roept de directeur „Ze hadden ook geen paraplu's bij zich, net als u, dat is een schande! Hier zijn er drie voor jou en je gezin, steek ze dadelijk op, het is werkelijk niet om aan te zien!" Pipo zegt dat hij het erg aardig vindt om presentjes te krijgen, vooral omdat er niemand jarig is Mammaloe wil een praatje over het vieze weer beginnen, maar de paraplu-directeur is al weer hoofdschuddend zijn huis in gerend!

Onze clowns-familie steekt de nieuwe paraplu's op en het ezeltje Nononono trekt de wagen verder „Dat meneertje heeft ons in ieder geval prettig nieuws verteld!" zegt Pipo „We zijn nog steeds op de goeie weg achter Snuf en Snuitje aan! Vandaag of morgen halen we ze in en dan verzin ik wel een list om de ijsprins weer van ze af te pakken!"

Ze hoeven niet tot de volgende dag te wachten, een half uur later bereiken ze het dorpje Miezeringen en daar staat de auto van de bandieten doodstil Ze hebben benzine ingenomen, maar door de krachtige regen is er te veel water in hun tank gekomen en dat is slechte brandstof Snuitje zit alweer half onder de motorkap en Snuf staat erbij onder zijn nieuwe paraplu Daardoor zien ze niet hoe de wagen van Pipo om de hoek stopt en ze horen nog minder wat Pipo met Petra staat af te spreken „W-Wat een vies land," zegt Snuf „M-Moet je die bewoners nou eens zien! Je ziet ze niet eens, ze lopen allemaal onder die grote paraplu's, het l-lijken wel wandelende p-paddestoelen!" Snuitje geeft geen antwoord, want hij zit diep onder de motorkap an dat is een geluk, want zijn slimme oogjes zouden misschien wel het plan van Pipo doorzien hebben

Van Prins Broesnof van Room-IJzië is ook niet veel te zien, hij zit waggedoken onder zijn paraplu op de achterbank en hij heeft het nog steeds te warm Er wandelen allerlei Sopzonische mensen langs de auto van Snuf en Snuitje, sommigen blijven even nieuwsgierig kijken, terwijl het water in straaltjes van hun paraplu's druipt

Twee figuren blijven iets langer rond de auto scharrelen, een grote en een kleine Snuf kijkt een keer hun kant uit, maar hij kan hun gezichten niet zien achter die regenschermen

„Ziezo," zegt Snuitje terwijl hij onder de motorkap vandaan komt, „het is gemaakt, we kunnen weer verder! Hoe is het met onze koninklijke gast! Hé, wat is hij klein geworden!"

Snuf en Snuitje lopen naar de figuur op de achterbank

„M-Majesteit!" roept Snuf, „wat is er, joh! B-Ben je gekrompen door de r-r-r Oooooh! Kijk nou eens! Oh, het is de prins niet, het is het is dat kind van de clown! Waar is onze pr-prins?"

„Die is met mijn papa mee, meneertjes," zegt Petra beleefd , U hebt niets gemerkt en u ziet wel dat mijn papa veel slimmer is! Geef het maar op, jullie verliezen het toch!"

Petra stapt kordaat uit de auto en wandelt weg in de richting van de woonwagen, waar Pipo net triomfantelijk binnengestapt is mét Prins Broesnof! „We hebben hem weer!" juicht hij „Vooruit m'n ezeltje! Met volle vaart langs die trappelende boevenmannetjes! Haha, kijk ze woedend hippen! Lekker gefopt! Jipsekeejoepie!"

Volgende week:
HET KILLE NOORDEN . .

WALT DISNEY

de kleine Boze Wolf

Aha! Beter kon het niet! Straks, als de biggetjes voorbij komen, spring ik er snel uit en grijp zel!

Weldra hebben de woudwelpen in het park hun kamp opgezet, er is heel wat volk op de been . . .

Ik weet dat jullie allemaal graag laten zien wat je weet van eerste hulp bij ongelukken, maar een paar van jullie moeten voor slachtoffer spelen!
O, wat leuk!
Dit is mijn kans!

Oeps! Ik zit vast! Ik kan er niet uit! HELP!

HELP! HELP!
Dat lijkt vaders stem wel!

Het is vader! En u zit stevig vastgeklemd!
Vertel me wat nieuws!

Dit is een tamelijk ongewoon probleem, maar een goede gelegenheid om te tonen hoe slim welpen kunnen zijn! Heeft iemand een voorstel hoe we de Boze Wolf kunnen bevrijden?
Ja, ik!

PSSST . . .
PSSST
Heel goed bekeken! Wat je daarvoor nodig hebt, vind je wel in het parkmagazijn!

Even later . .
Za, de lont en het buskruit zitten in het kanon, nu wat vonken maken met vuursteen!

BOEM!
AU-OE-OE!
Geweldig! Geweldig!
Vader kan helemaal niet zwemmen!
Maak je geen zorgen! Wij zullen laten zien hoe wij drenkelingen redden!

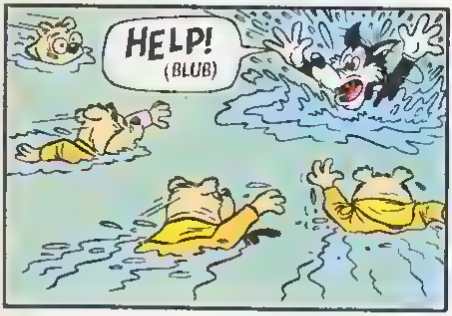
HELP!
(BLUB)

Lieve help! Is dit een redding of een aanval?

Heel goed! En nu gaan we beginnen met het toepassen van kunstmatige ademhaling!

Oef! Als kunstmatige ademhaling al zo erg is, wat moet onkunstmatige ademhaling dan wel niet zijn?

Oeps! Ik ben zo draaierig! Wat kwam ik hier ook weer doen?
Misschien heeft hij wel een hersenschudding!
Eerste hulp! Aangerukt, mars!
MARS!
Arme vader! Maar hij verdient het! Ik weet waarom hij zich hier in het park heeft verstapt!
Aaaeew! Ik wil eruit! Ik wil eruit!
Hihi! Je vader is er fijn ingedraaid, hè Wolfje?
Dat is nog eens een manier om te laten zien wat ze kunnen!
Hee! vermakelijk!
Ik hoop dat we je vader niet te ruw aangepakt hebben, Wolfje! We zijn hem dankbaar voor zijn medewerking en hij zal er voor beloond worden!
En zo
Grrr! Dit is het ergste wat me kan overkomen! Grrr!
Het wegschieten, onderdompelen en verbinden kan hij nog net verdragen, maar de medaille voor Goed Gedrag is hem te veel!

DE TOUR DE FRATS GAAT VAN START!

Op maandag, 10 augustus, zal het startschot vallen op de Grote Markt in Arnhem. Tientallen jonge beentjes zullen dan in beweging komen in het jaarlykse sportgebeuren waarbij „Ome" Joop Legerstee de man is om wie alles draait. Niet alleen de wielen van allerlei fietsen, maar ook het veilige en vlotte verloop van deze rit door Nederland

Als de knapen van de Tour de Frats ergens de vermoeide banen strakken naar een versnapering af frisse drank, kunnen ze altijd rekenen op een grote belangstelling van de plaatselijke bevolking.

De grasbaanwedstrijd die op een weitje onderweg werdt gereden, vormt altijd een leuke afwisseling. Je moet wat tegen een stootje kunnen!

Een van de slimmigheidjes van Oma Jaap. „Jongens, wie kan er een tientje winnen?" „Ik, Oma Joop!" Za zorgt hij ervoor dat iedereen niet meer heeft dan het voorgeschreven zakgeld, 35 ct per dag.

Het zijn vermoeiende dagen voor Jaap Legerstee en dat is hem van zijn gezicht te lezen. Maar hij leidt de Tour steeds met een opgeruimd hart.

DE Tour de Frats 1964 zal van Arnhem voeren naar Ulft, vandaar naar Laren (Gelderland), van Laren naar Elburg, dan naar Elspeet, van Elspeet naar Apeldoorn en vandaar naar het beginpunt Arnhem. Een Tour dus die zal gaan door een van de mooiste streken in ons land en die, vooral als het zonnetje een beetje meewerkt, weer een feest belooft te worden.

Het is, geloven wij, wel aardig om even te vertellen hoe die Tour de Frats, zo'n vijftien jaar geleden, is ontstaan. Dan moeten wij teruggaan naar de tijd waarin Arnhem, zwaar gehavend door de oorlog, een waar speelterrein was geworden voor een heleboel jongens die uit pure verveling — naar school gaan was er in die dagen niet meer bij — allerlei kattekwaad uithaalden. Joop Legerstee vond dat daar nodig iets aan gedaan moest worden en hij begon sportwedstrijden voor de „lieverdjes" te organiseren. Aanvankelijk bleef het nog bij straatvoetbal, maar toen de belangstelling hiervoor steeds meer groeide, organiseerde hij ook atletiekdagen en wielerwedstrijden. Vooral die wielerwedstrijden sloegen in en zo werd bij Ome Joop Legerstee het idee geboren om in navolging van de Tour de France een Nederlandse Tour de Frats te laten draaien. In het begin ging dat allemaal wat rommelig — maar toen die Tour de Frats ook ver buiten Arnhem bekendheid kreeg, meldden zich ook van alle kanten medewerkers die een heter verloop van de tour mogelijk maakten.

Natuurlijk gaat het er bij de Tour de Frats helemaal niet officieel aan toe. Welnee. „Het moet in de eerste plaats een gezellig uitje zijn voor de jongens, waarbij ze gewoon fijn met elkaar op stap zijn, vrienden maken en eens wat meer te zien krijgen dan de omgeving waarin ze dagelijks verkeren," zegt Ome Joop Legerstee.

En hij doet dan ook alles om het de jongens zo gezellig mogelijk te maken. Hij zorgt voor allerlei leuke verrassingen onderweg is af en toe gewoon zelf nog een kwajongen die graag wat met zijn kleine beschermelingen uithaalt, maar ook een „vader", die troost waar verdriet is en vermaant waar dat nodig is.

Ome Joop wordt door zijn jongens op de handen gedragen, want hij kan zo „lekker meedoen". Als ze maar lol hebben, dat is het belangrijkste," vindt hij.

Nou en lol hebben ze, die knapen van 9 tot 14. Daar zijn we vorig jaar een paar dagen getuigen van geweest. Het gaat er ook allemaal zo heel anders toe dan thuis. Om te beginnen ben je al met een heel stel, jongens

Bij de Tour hoort ostdrijk een gele trui, die degene die het hoogste aantal punten in een etappe behaalt, mag dragen. Een heetje opgelaten, maar n zo trots, hoor je de laftullingen dan maar aan

van allerlei slag Dan die grote gezamenlijke maaltijden als het even kan in de open lucht, het logeren op boerderijen of het overnachten in een gymnastieklokaal
De jongens rijden allemaal in een eigen ploeg, een ploeg die onderweg reclame maakt voor het bedrijf dat dit uitstapje financieel mogelijk heeft gemaakt Want zonder geld begin je nu eenmaal niets en zo'n paar honderd jongens van eten en drinken en onderdak voorzien gaat niet vanzelf
Ook dit jaar zullen de „Donald Duckers" meerijden en geloof maar dat ze weer hun beste beentje zullen voorzetten, want al gaat het dan in de eerste plaats om de pret het is toch een eer als jouw ploeg het hoogste aantal punten heeft verza-

Met behulp van de geluidswagen en de rijkspolitie wordt overal vrij baan gemaakt voor de dappere fietserijes en veilig trekt de stoet langs 's Heren wegen.

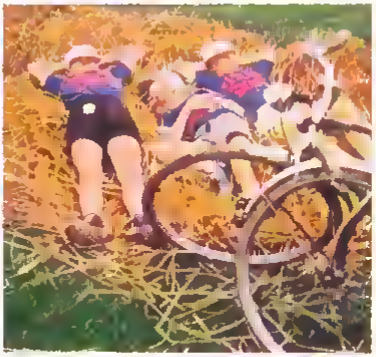

Na gedane arbeid is het saat rusten en waarop ligje dan plezieriger dan op een berg aira? Deze drie „Duckers" wisten dat ook en maakten van de pauze goed gebruik... totdat het fluitje weer ging...

Joop) is wel een vereiste Daarbij moeten het jongens zijn die er nooit eens echt „uit" zijn en dat komt hij, in overleg met ouders en onderwijzers, gauw genoeg te weten
Uit deze Tour de Frats blijven veel goede en blijvende vriendschappen over, niet alleen bij de jongens onderling, maar ook met Joop Legerstee zelf „Knulletjes die vijftien jaar geleden meereden zijn inmiddels grote, getrouwde kerels geworden en nóg zoeken ze me af en toe op Dat is toch zeker geweldig?" vertelt hij vergenoegd
Straks gaan ze weer van start, de jongens — de vriendjes — van „Ome Joop Legerstee En dat het weer een gezellige, feestelijke gebeurtenis gaat worden, daar staan hij en zijn trouwe medewerkers borg voor

meld Die punten worden echt niet alleen gegeven wegens rijprestaties O nee Want van een knaapje van 9 kun je niet hetzelfde verwachten als van een potige jongen van 14 Sportief gedrag tegenover je ploegmakkers, gehoorzaamheid en goede wil worden ook beloond
Welke jongens komen er eigenlijk in aanmerking om in de Tour de Frats mee te rijden? Tja, daarbij gaat Ome Joop niet over één nacht ijs Niet dat hij uitsluitend „bravertjes" in zijn tour wil hebben, maar een goed overgangsrapport („als er maar niet méér onvoldoendes op staan dan de laatste keer is het bij mij al goed genoeg," meent Ome

En dit zijn de jongens die in de Tour van vorig jaar de kleuren van Donald Duck hebben verdedigd, n Fijn stel, zeg nu zelf!

Onder de berg Cherokees is een vreemde ziekte uitgebroken, die angst en paniek zaait onder de blanke kolonisten. Het leger sluit het gebied af en dwingt de pioniersgezinnen eruit weg te trekken. Door de zenuwtoestand ontstaan er misverstanden en schietpartijen tussen blanken en roodhuiden, waardoor de stemming uiterst geprikkeld raakt en een oorlog onvermijdelijk lijkt. Op de dag dat ook de McKee's door de soldaten worden weggehaald uit de Naamloze Vallei, ontvoeren enkele wraakgierige Cherokees Martje. In het Indianendorp aan het Pee Koo 'heani-meer wordt zij evenwel in bescherming genomen door Zwarte Havik, die een tijdlang in het huis der McKee's werd verpleegd toen hij een wachtongeluk had gekregen.

de NAAMLOZE VALLEI

EEN VERLATEN HOEVE

MARTJE, die zich bij de ontvoering door Eerste Bever als een boskat had verdedigd, zodat deze wel gedwongen was geweest om haar met een optater van de achterkant van zijn tomahawk bewusteloos te slaan, was nog niet bij machte om op te staan. Zij lag op de met berevachten bedekte bank en voor haar stond een indrukwekkende oude Indiaan met een prachtige hoofdtooi zoals zij altijd zelf had willen hebben. Om hem heen stonden oude mannetjes met wit haar en achter hem loerden allemaal harde, donkere gezichten. Maar Martje was niet bang. Zwarte Havik stond naast haar. Hij deed ook dienst als tolk.

„Flitsend Mes, de sachem der Cherokees, vraagt waarom bleekgezichten opeens vijanden der Cherokees?"

„Nou nog mooier," piepte Martje woedend. „Wie heeft mij geslagen? Geen bleekgezicht — o nee! Hij daar!" en haar vinger priemde naar Eerste Bever.

Zo goed hij kon legde Zwarte Havik haar de toestand uiteen, hoe Eerste Bever en de zijnen, toen zij argeloos naar Georgestown waren gereden om er buiden te verhandelen, onverhoeds door blanken waren beschoten, hoe zij op hun terugweg bovendien op Blauwjassen (soldaten) waren gestoten die vèr in hun jachtgebieden waren doorgedrongen, wat een inbreuk was op de rechten der Cherokees, en dat dit alles de oorzaak was geweest waarom Eerste Bever haar als een soort gijzelaarster had ontvoerd, maar dat zij nu volkomen veilig was en als gast der Cherokees werd beschouwd. „Mooie gast, met zo'n buil op m'n hoofd," siste Martje, terwijl zij de omvang van een oorlogstrom aanduidde. En met een boze blik op Eerste Bever: „Wacht maar tot ik weer òp kan!"

„Cherokees niet begrijpen," vervolgde Zwarte Havik geduldig, „waarom bleekgezichten opeens schieten en Blauwjassen sturen. Willen zij oorlog — goed. Doch Flitsend Mes eerst wil weten *waarom*. Weet Maïshaar het antwoord?"

„Maïshaar?" Martjes ogen schoten vuur. „Wou — wou jij gaan schelden?" — „Wat is schelden?" vroeg Zwarte Havik fronsend.

„O," zei Martje. Zij begreep dat Maïshaar dus geen scheldwoord was, maar een echte Indiaanse benaming, vanwege haar gele vlechten natuurlijk, aha, dat was interessant, zij had dus al een Indiaanse naam, zou je straks de jongens beteuterd zien kijken!

„Nou, goed dan — neen, ik snap er niets van, Zwarte Havik. Wij schieten nooit om niets op Indianen, en soldaten hebben we bij ons ook nooit gezien. Je bent zelf bij ons geweest, je weet hoe we zijn, als je Bubbel niet meetelt."

Zwarte Havik bracht haar antwoord over. Een ontevreden gegrom rees uit de drom krijgers op. „Waarvoor nog verder praten?" riep een jonge heethoofd nors. „Dat kleine bleekgezicht gast der Cherokees — goed, maar alle andere bleekgezichten zijn verraderlijke monsters en moeten gedood worden! De Cherokees zijn als eersten aangevallen en beledigd. Mijn buik doet pijn van woede, in mijn oren slaan de trommen voor de krijgsdans!" — „Ugh!" gromden de anderen instemmend.

De sachem schreed de hut uit, gevolgd door zijn Wijze Ouden en zijn krijgers. Zij begaven zich terug naar het „Huis der Geesten" om het beraad voort te zetten. Inmiddels was de avond gevallen. Vuren brandden op het dorpsplein, er hingen heerlijke kook- en braadgeuren, maar niemand scheen honger te hebben. Aller gedachten waren in beslag genomen door de onverwachte gebeurtenissen, de onrust waarde door het dorp.

Zwarte Havik stond onder de sterren. Hij was niet met de anderen meegegaan, in het „Huis der Geesten". Hij hoorde hun boze, woedende stemmen. Ook zijn opvliegend gemoed haakte naar oorlog. Maar

Geschreven door TIM MARAN

ILLUSTRATIE HANS KRESSE

onder zijn woest, keihard uiterlijk school een ridderlijk hart en dat hart zei hem wat hij nu moest doen Hij keerde terug naar de hut waar Martje werd verpleegd

„Kleine Maïshaar," zei hij, „jij naar de jouwen Zwarte Havik jou brengen"

Martjes ogen werden heel groot en rond „Naar — naar huis?' vroeg zij met een klein stemmetje Zwarte Hevik knikte Hij nam een poncho (deken), wikkelde haar erin en tilde haar in zijn gespierde armen op Maar hoe voorzichtig hij het ook deed, bij de geringste beweging van haar hoofd joeg weer de rode, verlammende pijn door haar heen en met een klein vogelkreetje zakte zij weer achterover Met een grom van ongerustheid legde Zwarte Havik haar terug Een der oude vrouwtjes die haar verzorgden, schoot toe Zij praatten even met elkaar Toen voelde Martje hoe Zwarte Havik haar aanraakte en zij hoorde zijn stem „Kleine Maïshaar ' — „Ja?" fluisterde zij met gesloten ogen dapper vechtend tegen de pijn „Kleine Maïshaar, goed luisteren Jij hier blijven, slapen genezen Niet bang zijn, niets geheuren Zwarte Havik naar jouw ouders Zij ongerust Zwarte Havik hen geruststellen zeggen dat jij bij Cherokees, veilig, maar nog niet kan tbuiskomen Zodra jij beter, Zwarte Havik jou thuisbrengen"

Hij ging naar buiten en haalde zijn wapens en zijn paard Driftig hoefgeroffel stierf weg in de wijde avondhemel

Op datzelfde oganblik in bet „Huis der Geesten", stond Flitsend Mes, sachem der berg-Cherokees, langzaam en plechtig uit zijn kleermakerszit op Het onrustige tumult van snauwen en grauwen en oorlogszuchtige uitroepen verstomde, een diepe gespannen stilte daalde neer De sachem had geen keuze de stem van zijn volk had gesproken, de medicijnman had de magische tekens geraadpleegd!

Hoog opgeheven stond Flitsend Mes en hij hief langzaam zijn armen, wijd uitgebreid, op en keek omhoog in de rokerige ruimte, waar wild en grillig de rode vuurschijnselen in rondwervelden

Plechtig riep hij de geesten aan , Gij, Geesten van Woud en Water en Bergen — gij, Oppergeest, wiens naam is als de donder over de bergen en als het gefluister van de woudbron — hoort ons aan!" „*Sto!!!*" dreunde een woest koor één losbarstende wolvengrom In extase hun hoofd en handen opgeheven het naakte bovenlichaam meewiegend in de cadans van de sterke, galmende stem, stemden de krijgers in met het gebed tot de geesten

ER ZOU OORLOG KOMEN...

De vos — en het was een vos met een probleem, want toen er kippen in de stal zaten was de deur dicht en nu de deur niet dicbt was zaten er geen kippen in — de voe dus, die er geen biet van snapte en daarom snuffelend in en uit sloop, verstarde plotseling in een standbeeld van waakzaamheid Zijn spitse oren zochten de stilte af Opeens bewoog hij zich en bij versmolt met de schaduwen van de nacht Er naderde een eenzame ruiter

Zwarte Havik toomde zijn paard in Zijn ogen vernauwden Vreemd, hij werd niet door woedend hondengeblaf ontvangen Er was zelfs geen teken van leven te beepeuren op de hoeve. Er hing een doodse stilte Stapvoets reed hij op de blokhut toe De sterren in de lauwe windstille nacht verspreidden een zilverig licht dat de vallei een spookachtig aanzien gaf Even later bad Zwarte Havik zekerheid de hoeve was verlaten Psäw!" gromde hij Zij zijn heen gegaan zonder zich om Kleine Maïshaar te bekommeren" Hij verwonderde zich zeer Hij gleed van zijn paard en knielde op de grond Door de intense droogte van de afgelopen meanden was de aarde zo hard als ijzer en alleen de geoefende ogen van een uitnemende spoorzoeker konden er nog iets uit aflezen Hij zag de zware wielsporen van een huifkar en vele, vele afdrukken van paardehoeven Hij wist dat Vuurhaar (zoals de Cherokees Pa McKee noemden vanwege diens vlammendrode Schotse kuif en baard) slechts één paard bezat, het waren ook geen Indiaanse pony's geweest went de hoeven waren beslagen, het moesten ook grote, zware paarden zijn geweest zoels de Blauwjassen gebr , — *Blauwjassen!!!* Opeens herinnerde Zwarte Havik zich de aanwezigheid van Blauwjassen in hun jachtvelden Maar dan waren Vuurhaar en de zijnen misschien door de Blauwjassen meegenomen en hadden zij tegen hun zin Kleine Maïshaar in de steek gelaten! Daar moest Zwarte Havik het zijne van hebben Hij slingerde zich op zijn paard en diep terzijde gebogen, met zijn neus zowat langs de grond begon hij de sporen van de huifkar te volgen Een eenzame ruiter in de nacht

Hij haalde ze pas de volgende dag in

Om niet onverwachts te kunnen worden aangevallen, vermeed sergeant McIntosh onoverzichtelijk terrein en hoe Bovendien reden zijn manschappen als een heel kordon om de kleine stoet heen, niet alleen als bescherming, maar vooral om aan geen der McKee's een kans van ontsnapping te geven Alle McKee's van Pa tot Bubbel toe, hâátten sergeant McIntosh en de soldaten omdat die niet eerst Martje hadden willen bevrijden uit de handen der Indianen — alleen Ma begreep het De sergeant deed het toch ook niet voor zijn plezier Maar hij had strikte orders Alle maatregelen van het leger waren erop gericht de blanke bevolking te beschermen tegen de geheimzinnige ziekte onder de Indianen, en — zo had de sergeant geredeneerd — ale Martje door de Cherokees was ontvoerd, bestond er alle kans dat zij ook besmet was met die ziekte Daarom moest hij deze harde maatregel nemen En reken maar dat het een hârde maatregel was! Ze hadden ervoor moeten knokken alle soldaten tegen dat handjevol McKee-mannen!

Pa en Martin hadden ze zelfe met geweerkolvan bewusteloos moeten slaen om ze van domheden te weerhouden. Daarom had de sergeant ook alle wapens in beslag laten nemen En Bubbel was bij de

honden vastgebonden en kwam daar niet meer los, aangezien hij zijn tanden in elke soldaat zette die maar in zijn buurt kwam De twee verdrietigste mensen in de wereld waren de sergeant en Ma De sergeant omdat hij zo hard had moeten optreden en Ma omdat haar hart was gebroken vanwege Martje Zij was ook de enige die de sergeant begreep en zijn maatregelen billijkte

Droef te moede sukkelde het kleine konvooi onder de diepe, withete hemel van Indianenland Plotseling een kreet van een soldaat, die in een stofwolk kwam teruggegaloppeerd. „Injuns' Injuns!"

Meteen trilde de spanning in de lucht. De sergeant schreeuwde bevelen ging rechtop in de stijgbeugels staan en wenkte met wild armgezwaai zijn manschappen naar zich toe Zelfs Pa McKee kreeg weer belangstelling in het leven Hij kreeg rode oogjes van woede

„Indianen?" bulkte hij ‚Geef me m'n geweer terug, Mc Intosh' Ze hebben m'n meidje weggestolen' Ik zal het ze betaald zetten"

„Het is maar één Indiaan'" riep Martin het felle zonlicht uit zijn ogen schuttend

De Indiaan reed in een korte galop op het konvooi toe Toen toomde hij in voor de dreigend gerichte geweerlopen en bracht het teken dat hij in vrede kwam Boog en pijlkoker hingen op zijn rug

„Maar dat is Zwarte Havik'" riep Tim ademloos „Die bij ons thuis is geweest'"

„De schooier'" gromde Pa, zijn mouwen opstropende. „Zo beloont hij dus het goed dat wij hem hebben bewezen. Maar nou zal ik 'm even haarfijn duidelijk maken hoe ik over zulke grapjes denk!" en hij klom als een getergde beer van de bok.

„Hier blijven, McKee'" commandeerde de sergeant „Kom niet te dicht bij hem, hij kan al besmet zijn met de ziekte'" En zich wendend tot de roerloos wachtende ruiter: „Hoepel op, man' Kom geen meter dichterbij of ik laat het vuur op je openen'"

Zo zat de schrik voor de ziekte erin

Maar daar had je opeens Ma weer. Ma, die altijd deed wat zij zelf goed dacht en zich dan ook niets aantrok van driftige sergeants, geweerlopen of gevaarlijke Indianen. Ma stapte naar voren totdat zij als het ware op 'r eentje tegenover de roodhuid stond. „Zwarte Havik," vroeg zij, „wat is er met mijn Martje gebeurd? Waar is zij?"

„Wat doetie nou?" bromde de sergeant verbaasd De Indiaan gleed van zijn paard, zijn gevoel van eerbied verbood hem hoog verheven te zitten boven de vrouw, die hem als een moeder had verpleegd en verzorgd Maar zonder aarzeling en sterk klonk zijn stem „De *papoose* met het gele maishaar is bij de Cherokees Veilig Zwarte Havik staat met zijn leven borg dat haar geen haar gekrenkt zal worden"

„De hemel zij dank" zuchtte Ma Haar knieen waren opeens akelig slap en zij kon wel huilen van opluchting Maar Pa baste woedend: „Waarom hebben jullie haar dan weggekaapt?" De Indiaan vouwde de armen voor zijn borst, hij stond trots en onvervaard voor de dreigende geweerlopen. „Zwarte Havik heeft niets met de ontvoering te maken, enkele zijner broeders deden het, wier woede was opgewekt toen zij zonder enige aanleiding door blanken werden beschoten!"

„Smoesjes'" toornde de sergeant en een paar soldaten deden ook een duit in het zakje „Juist wij werden onverhoeds door Cherokees aangevallen terwijl wij van de prins geen kwaad wisten'"

Maar Ma molenwiekte met haar armen en riep driftig „Stil' Stil' Monden dicht' Ik was aan het woord'" en haar blauwe Ierse ogen fonkelden zo boos, dat de mannen bedremmeld zwegen en van de ene voet op de andere gingen staan

„Zwarte Havik," zei zij, zich weer tot de Indiaan wendend, „ik weet van niets en wil ook niets weten van de ruzies die jullie mannen altijd op de een of andere manier met elkaar moeten maken. Al wat ik wil weten, is wat er met mijn meidje aan de hand is. Waarom heb je haar niet meegebracht?"

De roodhuid antwoordde „Zij is een beetje ziek Zwarte Havik wilde haar meenemen, maar zij ——" — „*Ziek?*" brulde de sergeant met kogelronde ogen, en „Ziek?" stotterde Pa geschrokken, en „Ziek — Martje ziek?" fluisterde Ma, terwijl zij begon te huilen Want voor ieder van hun betekende „ziek zijn" hetzelfde als aangetast zijn door de vreselijke ziekte Zwarte Havik fronste „Misschien is zij nu al wel beter Zeg maar waar Zwarte Havik haar naar toe zal brengen Waar gaat gij naar toe? En waarom verlaat gij uw huis en akkers?"

„Wel donders'" bromde de sergeant „Die vent schijnt van niets te weten'" en met enkele ongezouten woorden blafte hij Zwarte Havik toe dat de Cherokees besmet waren met een afschuwelijke, dodelijke ziekte en dat om die reden alle blanken uit hun gebied weg moesten

Het hele gezicht van Zwarte Havik veranderde in diepe denkrimpels

Hij zweeg een hele tijd en zei toen: „Er zijn vele raadselen onder de zon en de sterren Misschien zal voor dit raadsel het antwoord gevonden worden misschien niet" Hij wendde zich tot Ma „Het meisje met het gele maishaar zal onder de Cherokees verblijven tot gij terugkeert naar uw huis of tot gij haar komt halen Gij weet waar zij is en Zwarte Havik staat met zijn leven voor haar welzijn borg Howgh'"

Hij sprong op zijn paard en reed weg

„Alsjeblieft," bromde sergeant McIntosh, terwijl hij zijn geweer terugschoof in 't zadelfoudraal. „Die rode kerels zal ik ook nooit begrijpen——"

Ma keek door een floers van tranen de verdwijnende ruiter na en zij fluisterde „Dag jongen Zorg goed voor haar Ik vertrouw je——" Zij draaide zich om en slofte terug naar de huifkar.

HEB JE DIE AL?

De poes, op deze postzegel van Polen afgebeeld, noemt men weleens een koninklijke poes, omdat een oud verhaal vertelt dat in heel vroeger tyden dit soort katten alleen aan koninklyke hoven gehouden mocht worden In 1884 kwam het eerste paartje Siamese poezen uit het Oosten naar Europa Het zijn bijzonder mooie diertjes Hun pels is licht-crème en hun snuitje heeft een donker masker Ook de oortjes, de pootjes en de staart zijn donker gekleurd, terwijl de ogen prachtig helder blauw zijn Dit is een postzegel uit een serie van tien stuks, die in mei van dit jaar verschenen en waarop behalve de Siamese poes, een aantal Europese en Perzische katjes staan afgebeeld

OPLOSSING Vertrouwen dieren
1. mol, 2 egel; 3 koe

ditjes en datjes van Donald Duck

GOUDDUIKERS

Talrijke jeugdige Amerikanen gaan tegenwoordig in hun vakantie naar Californië, om daar in de rivieren te gaan zwemmen en naar goud te zoeken
Twee jongens van achttien hebben namelijk kort geleden bij het duiken in de Yubarivier goud ontdekt en zij wisten in enkele dagen voor twintigduizend gulden aan goudkorrels boven water te brengen
Sinds die tijd trekken er nu heel veel jongeren met duikerpakken naar de rivieren in die streek om hun „goud"-geluk ook eens te gaan beproeven

VERBORGEN DIEREN

RENNENDE ETERS

ENIGE tijd geleden stapte in een restaurant van een kleine Franse stad een zestal hongerige jongelui naar binnen Ze bestelden een zeer omvangrijk diner. Toen ze zich ieder dik en rond gegeten hadden, kwam de eigenaar van de eetgelegenheid met de rekening. „Wij hebben iets leuks bedacht," zei toen één van de knapen „We gaan een wedloop houden en degene die het laatst aankomt, betaalt voor ons allen." De restaurateur vond dit ook wel een origineel idee en hij verklaarde zich bereid het startsein voor de wedloop te geven Hij telde één, twee, drie en de jongelui renden weg maar ze keerden niet terug, zodat de rekening van het etentje onbetaald bleef.

* * * * *
* * * * *

In elk van deze drie zinnen staat de naam van een dier verborgen Weet je ze te vinden?
1 Deze molen is gisteravond in brand geraakt 2 Daardoor heeft hij grote schade geleden 3 Ook het ouderwetse koetsje kon niet meer gered worden

ZIEKENHUIS-HOBBY

ALS ik vertel wat de hobby van meneer Maurice Hatt in Engeland is, zul je wel even opkijken. Hier komt ie: „In 't ziekenhuis hgen'. Meneer Maurice beweert maar steeds dat zijn toestand zó ernstig is, dat hij in een ziekenhuis moet worden opgenomen, en hoewel hij kerngezond is, heeft hij toch al meer dan tachtig keer zijn zin gekregen «In de ziekenhuizen kent men hem al en als het even kan, probeert men hem, als hij in een ziekenauto komt aangereden, weer weg te sturen.
De dokters zitten er echter mee. „Hospitalitis" noemen ze zijn ziekte, maar intussen gaat meneer Maurice onverstoorbaar voort met het verzinnen van middeltjes om in een ziekenhuis te worden opgenomen ..
Vind je het ook geen zeer ongezonde hobby? Je kunt je toch maar beter bezig houden met het verzamelen van de mooie postzegels, die elke week in onze rubriek afgedrukt staan, waar of niet?

PIETEPEUTERIG

De Franse schilder Roger Curtin beroemt zich erop dat hij het kleinste schilderstuk ter wereld heeft gemaakt.
Het is niet groter dan de kop van een lucifer .
Intussen is hij begonnen met een poging zijn eigen record te verbeteren
Het schilderij waaraan hij thans bezig is, wordt namelijk niet groter dan een spelde knop

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

JIJ!!!
IK?
?
IK??
JA, JIJ!
HET IS HEEL DOM OM IEMAND UIT TE LACHEN.
WIST IK NIET!
WIST IK NIET!
IK BEN MAAR EEN EENVOUDIG GEESTJE.
HM. DAN WIL IK HET VOOR DEZE KEER DOOR DE VINGERS ZIEN, EENVOUDIGE GEEST.
MAAR LAAT HET NIET WEER GEBEUREN!
ZO, EN LATEN WE NU EVEN DEZE DRAADJES WEER OP HUN PLAATS DOEN.
EENS KIJKEN... HIER STAAT STROOM OP, GELOOF IK.
AI!
HA HA! HA HA!
HI HI! HO HO
HI HI!
HA HA!

HAHA!
NEEM ME NIET KWALIJK.
HOHO!
IK VERGAT DAT IK NIET MOCHT LACHEN.
HIHI!
MAAR IK ZAL HET GOED MAKEN. GOED MAKEN! IK BRENG U DE H-H HANDSCHOENEN!
?
HAHA-HANDSCHOENEN?
HAHA!
NIET HAHA, MAAR H-H
H-H-HANDSCHOENEN.
HAHAHA!!
WIE ZE AANDOET, WORDT HÉÉL HANDIG.
HÉÉL HANDIG!
WACHT HIER!
IK ZAL ZE HALEN!
HA HA! HA HA!
H-H BETEKENT: "HEEL HANDIG"
IK HEB WEINIG VERTROUWEN IN DIE EENVOUDIGE GEEST. HIJ LACHT NIET PRETTIG, ALS JE BEGRIJPT, WAT IK BEDOEL.
HEER BOMMEL ZOU NOG MINDER VERTROUWEN HEBBEN GEHAD, ALS HIJ HET GOEDLACHSE WEZENTJE HAD KUNNEN HOREN.
HOOR! HOOR! IK HEB DE ONHANDIGSTE SUKKEL ONTMOET DIE IK OOIT HEB MEEGEMAAKT! OM JE NAARTE LACHEN!
WAAR?
WAAR?

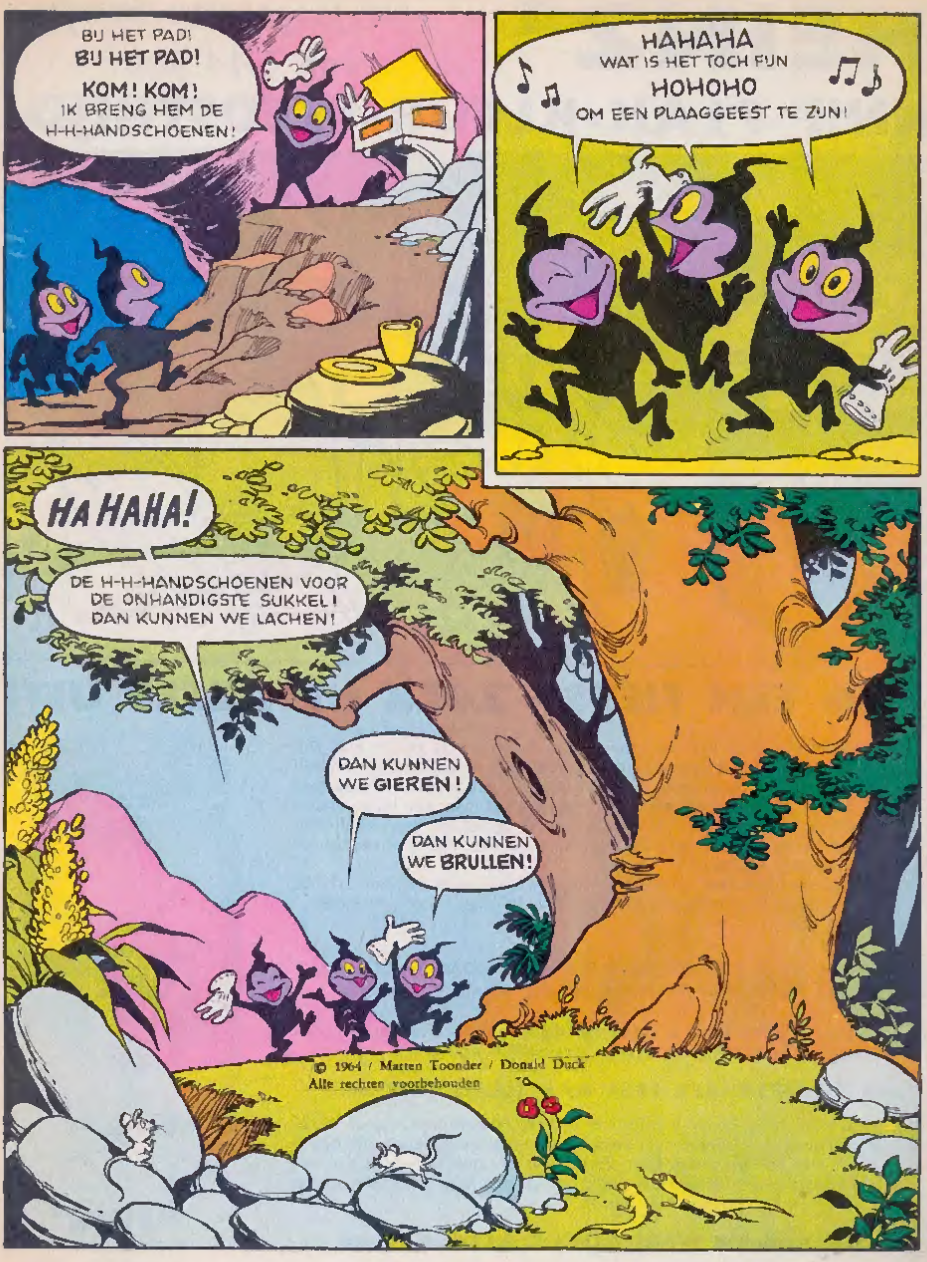

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een lesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

HEINZ 57

voor jongens en meisjes van 6-14 jaar.

KNIP-PLAK-KLEUR-WEDSTRIJD

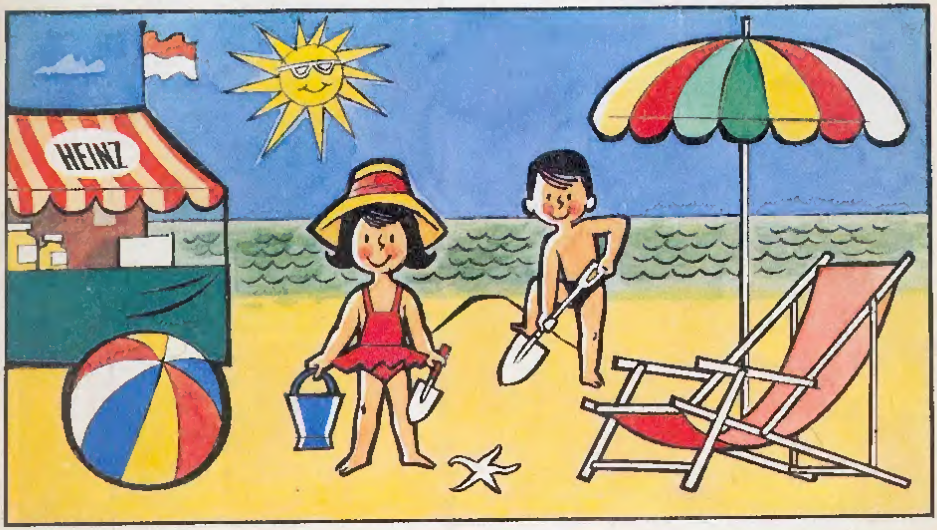

WIN EEN FIETS - ZOEK HEM ZELF UIT!

Neem een vel papier of karton, waarvan het formaat niet groter mag zijn dan 20 x 30 cm. Maak daar een vakantietafereel op, helemaal zoals je dat zelf wilt. Je mag knipsels opplakken, foto's en plaatjes gebruiken, tekenen met potlood, kleuren met krijt of verf: alles mag. Als het maar een leuke vakantieplaat wordt. Op het wedstrijdformulier, dat je bij iedere levensmiddelenwinkel kunt halen, staan al een paar figuurtjes om mee te beginnen. Ga dat formulier vandaag nog halen.
Ook moet je uit het etiket van de Heinz Sandwich Spread de naam HEINZ knippen en ergens in je tekening plakken, bijv. als vlag, vlieger, reclamebord of wat ook.

HIERBOVEN ZIE JE EEN VOORBEELD WAT JE ZOAL MAKEN KUNT EN HOE HET MOET. (Maar jij doet het vast nog leuker).

Schrijf achter op je werkstuk je naam, volledig adres en leeftijd en stuur het dan in een grote enveloppe (zodat je het niet hoeft te vouwen)

VOOR 15 SEPTEMBER 1964 AAN HEINZ ELST (Gld.).

Een deskundige jury, onder leiding van (Tante) Hannie Lips, zal er de 25 leukste inzendingen, verdeeld over verschillende leeftijdsgroepen, uitzoeken en belonen met een prachtige fiets. 25 Jongens en meisjes mogen dan zelf naar een plaatselijke rijwielhandel gaan, om er een fiets tot f 160.- uit te zoeken en er meteen op naar huis fietsen.

UITSLAG VAN DE WEDSTRIJD: 5 OKTOBER 1964

Iedereen die aan de wedstrijd meedoet krijgt persoonlijk bericht thuis, met een (geheime) extra verrassing! Je doet toch zeker óók mee? JA, ALLICHT!

HEINZ®
HEERLIJK
ZUIVER
HEINZ